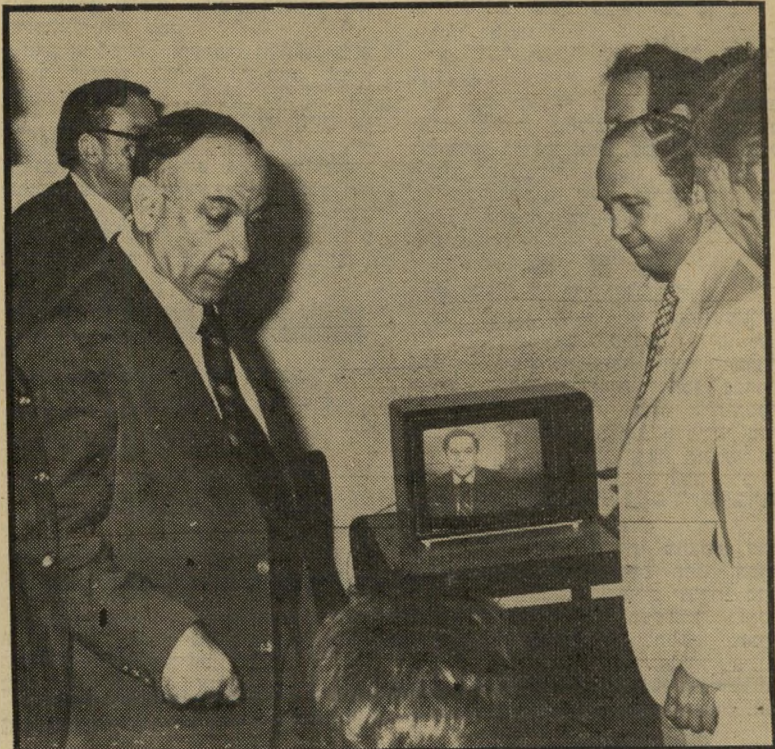

עורך־הדין נאמן, שהיה המנכ"ל של השר הורביץ, הוא מצדק „כימאוור” - וגם נציג קוני „מרום”, החברה המתחרה

נאמנות כפולה

כמה עשרות טייסים וטכנאים עלו לים לאבד את מקור־פרנסתם כחרי צאה מתרגיל כלכלי מחוכם ומסובך, הנמ"ר על פני־השטח נראים הדברים תמימים ופשטניים: חברת־התעופה כימאוור, השולטת בשניי־שלישים מכלל הריסוס הי אזורי בארץ, סבלה הפסדים כבדים, ולכן מונה לה מפרק, על־פי בקשת בעליה. אין ספק שזו זכותם. הבעלים של כימאוור, שהיא אגודה שיתופית, הם 237

שותפות יהיה ככל הנראה כרבע. יש גם שמועות באשר לזהותם של המשקיעים האחרים: מישפחת הורביץ - שרי־האוצר לשעבר היום ח"כ יגאל הורביץ ובניו יוני ויואב. שמועות אלה אינן נכונות גם שהעסקה לקניית מרום, בסך ארבעה וחצי מיליון דולרים, תיחתם מייד עם חזרתו לארץ של יוני הורביץ, בימים הקרובים. כדי לברר עניין זה פנה כתב העולם הזה אל יואב הורביץ, מנהל מחלבות טנא־נונגה.

פרקליט נאמן (מימין) ואיש־עסקים הורביץ (משמאל) עיסקי ריסוס

שאלה: האם נכון שקנייתם את מרום בארבעה וחצי מיליון דולר? **יואב הורביץ:** התשובה לשאלה היא לא. **שאלה:** האם אתם עומדים לקנות את מרום, ברגע שאחוזי חזרו לארץ? **יואב הורביץ:** אני לא יכול לומר שום דבר על העסקה של מרום. גם ה"ר יעקב נאמן, מי שמונה על ידי יגאל הורביץ כמנכ"ל האוצר, נמ"ר צא בימים אלה בארצות־הברית. שותפו, מאיר ליפא, אישר באונוי העולם הזה שהוא ושותפו, נאמן, שמונו לפני עשרה ימים כמפרקי כימאוור, „השתתפו” כדי ברי, במשאומתן לקניית חברת־התעופה מרום.

מרום נוסדה לפני 25 שנים על־ידי דני אגרון, בנו של שלום אגרון, מי שהיה ראש עיריית ירושלים. לדני אגרון היו שני שותפים זוטרים. במשך השנים שונה הרכב הבעלות. לפני 20 שנה רכש איש עסקים דרום־אפריקאי, מאקס קרמר, 50% מהחברה, וזהו חלקו בה עד היום. 19% נוספים נמצאים בידי אבנר בירעמי, ישותף גדול שלישי הוא גירדון פינקלשטיין, המחזיק ב־17%. השותפים האחרים הם עובדים

קיבוצים ומושבים בכל רחבי־הארץ. הם פנו, כנדרש בחוק, אל רשם האגודות השיתופיות במשרד העבודה והרווחה, ועל־פי בקשתם מונו כמפרקי החברה ה־פרקליטים ד"ר יעקב נאמן ושותפו, מאיר ליפא.

אלא ששני פרקליטים אלה עצמם - נאמן וליפא - עוסקים עד היום בפרשה אחרת - קניית חברת התעופה מרום, השולטת בשליש הנותר של שוק הריי־סוס האזורי בישראל. רשם האגודות השיתופיות, יאיר יקיר, אמר להעולם הזה: „אילו ידעתי ששני אלה עוסקים גם בקניית מרום, הייתי שוקל שנית את הבקשה למנותם כמפרקי כימאוור.”

נתח נאה

מהשיק

נאמן וליפא עוסקים בקניית מרום בשם משקיעים מיסותריים, שזהותם נשמרת עד עתה בסוד. שמועות בחבי רות־התעופה אומרות שחלק מהבעלים הנוכחיים של כימאוור, אירגוני־הקניות של מישקי הנגב ומישקי עמק בית־שאן, יהיו שותפים בקניית מרום. חלקם בי

בחברה, המחזיקים כל אחד באחוזי־בעלות מעטים. החברה, שנוסדה כמתחרה לכימאוור, הצליחה יפה. במשך הזמן כבשה לעצמה נתח נאה, של שליש משוק הריסוס האזורי. בניגוד לכימאוור, ידעו מנהלי מרום לחסוך בקניית ציוד חדש. לתת שירות מעולה, ולהימנע מהפסדים. קרמר, שהוא היום בן 61, ידוע כאיש עשיר מאוד. יש לו עדיין שורה של עסקים בדרום־אפריקה, ביניהם מנופול של תעשיית־היין.

לאחרונה התגרש קרמר, ומקדיש את זמנו להנאות־החיים. ברשותו יאכטה גדולה, העוגנת בדרך כלל במארניה של תל־אביב. קרמר החליט לחסל את עסקיו, ולמכור את מרום. כבר לפני שנה נכשל הנסיון הראשון למכור את מרום לאירגון מושבי עמק־הפר, גרנות. נראה שהנסיון הפעם היה מוצלח יותר. המו"מ התנהל בחשאי, ועד היום לא התפרסם גובה הסכום שבו נקנתה החברה, כשם שלא מתפרסמת זהות הבעלים החדשים.

האם ידעו בעליה של מרום כי בו ברגע שישכמו את המו"מ על מכירת חברתם, יחליטו בעלי כימאוור למנות מפרק להברחתם? ואלו היו יודעים זאת, כיצד היה הדבר משפיע על גובה הסכום שדרשו תמורת החברה? מאידך, אין ספק שלפחות חלק מקוני מרום ידעו על העתיד להתרחש בי־כימאוור, אם נכונות השמועות על זהות הבעלים.

קשה להניח גם שהחלטתה על פירוק כימאוור באה כהפתעה לעורכי־הדין יעקב נאמן ומאיר ליפא, שניהלו את המו"מ לקניית מרום. יתכן שזו הסיבה לדבריו של הממונה על רישום האגודות השיתופיות, שהיה „שוקל שנית” את מינוי הפרקליט טים הללו כמפרקי כימאוור.

בנק הפועלים, השייך להסתדרות, הוא הנושה העיקרי של חברת כימאוור, שחובותיה מסתכמים בכמיליארד לירות. בבנק הפועלים לא דואגים לעתיד החור בות. מחזורה השנתי של כימאוור הוא מיליארד ו־800 מיליוני לירות, ובידיה רכוש שערכו מוערך ביותר משני מיליארד לירות. בעלי־החוב הם 237 קיבוצים שאין שום סכנה שלא יפרעו את חובם. לכימאוור ולמרום יש הנגרי־מטוסים סמוכים בשדה־התעופה בהרצליה. עובדי שתי החברות נפגשים שם, והחששות הם כבדים. אחד הטייסים אומר שעבודתו כרוכה במתח רב, וכדי לבצעה הוא זקוק לשקט נפשי. „השמועות על מה שקורה לא תורמות לשקט הנפשי שלי ושל חברי, וזה עלול לבוא לידי־ביטוי בתארנות־עבודה קטלניות.”

העובדים יפסידו

הקונים ירוויחו

העובדים בשתי החברות חוששים, אם תימכר מרום לקונים החדשים וכימאוור תפורק, יפוטרו עובדים רבים, ועם הנתרים ייחתמו חוזים אישיים, שפיר רישם הורדה רצינית בשכר. הטייסים טוענים ששכרם הגבוה מוצדק, משום שהם חייבים לשלם פרמיות עצור מות לחברות לביטוח־חיים, שאינן מוכנות לבטח בקלות בעלי מיקצוע מסוכן כטייס־ריסוס.

אך ממה שיפסידו העובדים, ירוויח מיר שהו כסף רב. אלה הם השותפים שקנו את מרום, מבלי שבעליה הקודמים יידעו שהיא עשויה להפוך לחברת־הריסוס הי יחידה בישראל. הם יוכלו לקנות את הציוד שתציע כימאוור למכירה, אם תפורק. הם יוכלו לקבל לעבודה חלק ממפוטרי כימאוור בתנאים הנוחים להם, ויוכלו להשתלט על נתח נכבד מן השוק, אם תישאר מרום החברה היחידה בשטח.

יתכן שהגיע הזמן שייקבעו בחוק נורמלים קבועים לגבי מה שמותר לפרקליטים, המייצגים יותר מגוף אחד, לעשות. כאשר אין נוהלים מסוג זה, עלולה להתעורר בעיית המורה של נאמנות כפולה, או של ניגוד אינטרסים.

ברור שכאשר אותם הפרקליטים מייצגים קוני חברה אחת, ומתמנים כמפרקי חברה אחרת באותו ענף, עלולות להתעורר בעיות המורות. **שלמה פרנקל**

קו ברילב

(המשך מעמוד 7)

הקמת התנועה החדשה, עשה ברילב את הצעד הטקטי הראשון: הוא מינה את מוטה גור לתפקיד יושב־ראש הוועדה לאירגונה מחדש של המפלגה. ברילב כבר הודיע, פחות מ־72 שעות אחרי בחירתו, שמוטה גור יעמוד בראש מטה ה־בחירות, בעוד יותר משלוש שנים.

לשון

מאזניים

היה זה צעד מהיר ומבריק, שהוציא במידת־מה את הרוח ממפרשיהם של אנשי שפיזור, נושאי דגל הריפורמה, אך קשה להניח שצעד זה שימח את ליבו של פרס.

אל מול עינו של פרס מתחילים להתגבש המחנות שילחמו על הירושה. מול האיום רבין־שפיזור קמה קואליציה של חיים ברילב, המקובל על כל חוגי המיפ־לגה, מילבד חוג יחידיו, ושל מוטה גור, שיותר ויותר חברי־מפלגה רואים בו דמות מנהיג לעתיד.

פרס מתחיל להבין או לחוש, שבכל מיקרה הוא יאלץ בסופו של דבר ללכת. יותר ויותר פונקציונרים במפלגה סבלו בשנים האחרונות מחוסר המתימנות של פרס. יותר ויותר אנשים קיבלו ממנו הבטחות שלא מולאו, או שחטפו ממנו סטירות־לחי פוליטיות בעת שהתרשמו שידו של פרס מושטת ללפטפס.

החטיבות במפלגת העבודה אמנם פורקו, אך המיטענים ההיסטוריים עדיין קיימים. אחדות העבודה אינה אהבת את פרס והיא בוודאי תתמוך ברבין, מפא"י הי ותיקה רווייה בשינאת פרס עוד מהתקופה שבה נמנה הוא עצמו על „צעירי מפא"י”. חברי רפ"י, מיפלגתו הקודמת של פרס, היו הראשונים שסבלו מחוסר הנאמנות שלו. אין כימעט איש רפ"י לשעבר במיפ־לגת העבודה שלא מחפש דרך להיפרע מפרס על בגידתו בו.

המערכה, שאותה מתכנן עתה שפיזור, אינה מערכה קצרה. אך לשפיזור יש זמן. נותרו לו עדיין יותר משלוש שנים כדי לנסות להמליך את יצחק רבין, או לנסות ולמלוך בעצמו בתוך המפלגה. מיפלגת העבודה אמורה היתה להתחזק אחרי הבחירות לתפקיד המזכ"ל, שנערכו בשבוע שעבר. אך למען האמת היא יצאה חלושה הרבה יותר משהיתה, והסכנות האורבות לפיתחה בתחילת שבוע זה גדור לות הרבה יותר מאלה שאיימו עליה ערב בחירת המזכ"ל.

מזכ"ל ברילב לחיצונית

נראה שאבחנתו של הסטריקן אפרים סידון מתארת נכונה את מצבה של מיפלגת העבודה: „יש לה עדיין סיכוי להצליח, טען סידון, „אם היא תמשיך בדרכה הי נוכחית היא תגיע בסופו של דבר לשישה מנדטים ותשמש אז כלשון־המאזניים בכל קואליציה שהיא.” **יוסי ינאי**